3135

Memento

CALENDAR

VINERI 18 AUGUST 1944

Ortodox: Flor şi Lavru.
Catolic: Elena Laura.
Protestant: Elna.
Răsăritul soarelui: 5.21. Apusul soarelui: 19.17.

FAZELE LUNII
17. Răsărit 3 h. 38 m. Apus 18 h. 48 m. Ultimul pătrar.

CALENDAR ISTORIC
Inoteează din viaţă profesorul Sabba Ştefănescu (1931).

RADIO

VINERI, 18 AUGUST 1944.

RADIO ROMÂNIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
7.30: Deschiderea emisiunii; Radio-jurnal; Concertul dimineţii.
8.30: Jurnal recapitulativ; Muzică variată.
10: Fanfara batalionului de Gardă Regală, condusă de d. cpt. D Crăciunescu: Concert de promenadă.
10.30: Închiderea emisiunii.

RADIO ROMÂNIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
13: Deschiderea emisiunii.
13.03: Ora ostăşească germano-română.
13.50: Ştirile serviciului german.
14: Radio-jurnal.
14.20: Orchestra Dinu Şerbănescu.
15.15: Poşta Militară Radio.
15.35: Muzică (discuri).
15.45: Jurnal în limba rusă.
16: Închiderea emisiunii

RADIO ROMÂNIA ŞI RADIO BUCUREŞTI
20.50: Ştirile serviciului german.
21: Deschiderea emisiunii; Orchestra de salon Radio, dirij. de d. Hartularry-Darclée.
22: Radio-Jurnal.
22.15: Opera „Trovatore", de Verdi. La sfârşitul operei, d-ra Taqui Cioseian-voce.
24.20: Orchestra Ionel Vlădescu.
1: Radio-Jurnal; Muzică variată.
2: Închiderea emisiunii.

Teatre

COLORADO: (matineu şi seara): O raită prin rai.
COMEDIA: Steaua fără nume.
GIOCONDA: Adăpostul Giocondei.
ALHAMBRA: (matineu şi seara): In spaţiul Alhambra... linişte deplină!
MUNCĂ ŞI LUMINĂ: (Uranus nr. 6): Sânge albastru.
MILANO (grădină) Călăraşi 153: Invazia glumelor.

Cinematografe

ARO: Quartetul Vienei.
CAPITOL: Doamna şi mortul şi jurnal.
FANTASIO: Fiii marchizului.
SCALA: Te voi iubi mereu şi jurnal de război.
TRIANON: Clubul femeilor.
REGAL: Vânzătorul de păsări şi jurnal.
SAVOY-Cărăbuş: Te voi iubi mereu.
BULEVARD PALAS: Promisiuni şi jurnal.
FEMINA: Romanţa unui surâs.
SELECT: Noapte de Decembrie şi jurnal.
CORSO: Cântaţi cu mine şi jurnal U.F.A.—O.N.C. nr. 125.
ROMA: Sarasate, jurnal şi trupă de reviste.
CASANDRA: Un vals cu tine şi jurnal.
ELISEE: La răscruce de drumuri şi jurnal.
OMNIA: Astă seară nimic nou şi revistă.
AIDA (sală şi grădină): Cavalerul fără nume, jurnal de război nr. 125 şi revistă.
ALCAZAR: Dreptul la viaţă, jurnal de război 125.
AMERICAN: Don Cezare de Bazan, jurnal şi trupă de reviste.
BARCELONA: Tragica răsbunare, jurnal şi revistă.
CÂRMEN: Pat şi Patachon staţia din castel şi jurnal de război.
COLORADO: Orice fată se mărită odată şi jurnal.
DACIA: Mater Dolorosa şi jurnal de război nr. 124.
DIANA: Scampolo, jurnal şi trupă de reviste.
ELDORADO: Napole sub sărutul focului, trupă de reviste şi jurnal.
FLORIDA: Dora Nelson, jurnal de război şi revistă.
GLORIA: Tentaţie şi jurnal.
IZBANDA: Manon şi jurnal U.F.A.-O.N.C. nr. 125.
ILEANA: Pantera neagră, jurnal de război şi trupă de reviste.
MARCONI: Faruri în ceaţă şi jurnal O.N.C.
MILANO: Din lacrimi s'a născut iubirea, jurnal şi trupă de reviste.
MODEL: Haina face pe om şi jurnal.
MIORIŢA: Prima dragoste, prima durere şi jurnal.
NONI: (Sâmbătă şi Duminică): Somnambula şi jurnal.
ODEON: Circul „Renz" şi jurnal de război 124.
PACHE: Patima şi revistă.
PARIS: Femeile nu sunt îngeri, jurnal şi revistă.
REX: In umbra teroarei şi jurnal.
ROMA: Mozart, jurnal şi trupă de revistă.
TOMIS: Domnişoara Swing şi jurnal sonor.
UNIC: Căluşe roşii şi jurnal.
UNIREA: Masca lui Cezar Borgia şi revistă.
VERGU: Bestia umană, jurnal de război şi revistă.
VENUS: Spioana din San Gottard, revistă şi jurnal.
VOLGA: Omul venit de pe mare şi jurnal nr. 124.

Farmaciile de serviciu

GARDA DE NOAPTE

GRUPA VIII-a
şi în nopţile de 8, 18 şi 28 ale fiecărei luni

Haneş Victor, calea Victoriei 124, III, 3.90.58; Breută Dumitru, str. Câmpineanu, 9, I, 4.05.79; Dr. Bibescu Ion, str. Academiei, 2, I, 3.81.92; Fait Matei, str. Şf. Vineri, 11, I, 4.91.43; Roşu D. Alexandru, calea Griviţei, 76, II, 5.65.45; Belcot Albert, calea Griviţei, 176, II, 3.45.42; Georgescu S. Nicolae, calea Griviţei 286, II, 4.16.57; Mărgineanu Corneliu, şos. Crângaşi, 62, II, 5.02.86; Nacu Margareta, calea Dorobanţi, 159, III, 2.16.06; Drăguş George, str. Viitor, 114, III, 2.33.46; Dr. Trandafirescu Magdalena, şos. Colentina, 131, IV, 1.03.97; Dr. Belcot Emil, bd. Regele Ferdinand, 59, IV, 2.90.68; Dr. Rădulescu Victoria, str. Traian, 75, IV, 5.10.21; Zlotescu Elena, bd. General Moşoiu, 112, V, 5.06.76; Gheorghiu Evlampia, str. 13 Septembrie, 2, VI, 3.69.53; Constantinescu Emilia, prelungirea Rahovei, 10, VI, 4.06.83

Inscrierile la Academia de înalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti

La Academia de înalte studii comerciale şi industriale din Bucureşti, se primesc cererile de înscriere în anul I, până la 25 Septembrie 1944, inclusiv, la secretariat între orele 4-6 p. m.

Pentru a putea fi înscrişi, petiţionarul trebuie să prezinte împreună cu formularul complectat următoarele acte, în original şi foto-copii:

Diploma de bacalaureat (teoretic sau comercial) sau adeverinţa Inspectoratului cu media dela bacalaureat; actul de naştere; certificatul eliberat de medicul dispensarului Academii, trei fotografii în formatul legitimaţiei; actul de naţionalitate; dovada că a prestat munca de folos obştesc; dovada de situaţia militară.

Cererea se va face pe un formular tip care se găseşte la Academie.

Intrarea în anul I, se face pe baza de concurs.

Concursul va consta din:

O probă scrisă din Istoria Românilor; O probă scrisă din Geografia Economică a României; o probă scrisă din Matematici (Artimetică)

Media minimă de admitere este de 6 şi se socoteşte după rezultatul elor 3 probe.

Taxa pentru examenul de admitere este de lei 500.

LA ACADEMIA TEOLOGICĂ DIN CARANSEBEŞ

La Academia teologică din Caransebeş, în anul şcolar 1944/1945, se primesc studenţi cu diploma de bacalaureat, de Seminar şi de învăţători (aceştia din urmă se primesc numai ca extraordinari), având să anexeze la cererea adresată Consiliului Eparhial, până la 1 Septembrie a. c. următoarele acte: extrasul din matricola botezaţilor; extrasul de naştere; diploma de bacalaureat, de absolvire a Seminarului teologic sau de capacitate a Şcoalei normale; certificat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat de Oficiul Protopopesc; certificat medical despre starea sănătăţii dela medicul de circumscripţie; dovadă despre prestarea muncii de folos obştesc; declaraţia părintelui sau a tutorelui că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreţinerea în Internatul Diecezan; studenţii anului I vor prezenta la înscriere o declaraţie subscrisă de părinţi ori tutore la Oficiul Parohial că după terminarea studiilor teologice vor servi în Eparhia Caransebeş cel puţin 5 ani, iar în caz contrar vor restitui toate beneficiile avute.

Studenţii din altă Eparhie vor prezenta carte canonică dela chiriarhul lor.

Toţi studenţii ai căror părinţi nu locuesc în Caransebeş, sunt obligaţi să locuiască în Internatul teologic

Taxa de internat pentru solvenţi este de 6.500 lei lunar şi se plăteşte anticipat. Studenţii săraci cari au o purtare morală exemplară şi medie mare vor beneficia de bursă. Pentru studenţii înscrişi stau la dispoziţie 10 burse de câte 3.000 lei lunar. Taxa de înscriere este de 3.000 lei, care se plăteşte la înscriere.

Fiecare student e obligat, cel mult până la 31 Decembrie 1944, să-şi procure uniforma (reverenda sau cel puţin vesta preoţească). Deasemeni este obligat ca la prezentare în internat să aducă pe lângă îmbrăcămintea necesară şi rufărie de pat şi anume: O plapomă sau strai, 3 cearceafuri pentru plapomă, o pernă cu 3 feţe de pernă, două cămăşi de noapte, patru ştergare şi patru şervete.

Studenţii cari vor fi primiţi în anul I, se vor prezenta la 28 Septembrie a. c. ora 10 a. m. la Rectoratul Academiei Teologice la examenul medical şi de aptitudini muzicale care este eliminatoriu.

Examenele la facultatea de medicină din Bucureşti

Decanatul facultăţii de medicină din Bucureşti anunţă studenţii că examenele de fine de an, restanţe, diferenţă, etc., anunţate de universitate pentru sesiunea de toamnă a anului şcolar curent, vor avea loc după cum urmează:

Pentru anii I şi III de studii dela 15 Sept. la 1 Octombrie c.;

Pentru anul II de studii dela 1 la 15 Octombrie c.;

Pentru anii IV şi V de studii dela 1—15 Noembrie c.;

Pentru studenţii din anul VI, inclusiv doctoratele, în tot cursul lunei Octombrie şi anume examenele de fine de an dela 1—15 Octombrie c. iar doctoratele dela 15—30 Octombrie c.

Programa amănunţită, pe zile, ore, localuri, etc., se va anunţa şi da publicităţii la timp, în aşa fel încât d.d. studenţi să poată lua uşor şi în termen, cunoştinţă.

Dat fiind că, pentru studenţii dela anul I la IV de studii, nu s'a putut ţine complet o sesiune de examene în Aprilie, aşa după cum au avut aceî din anul V şi VI, consiliul facultăţii a declarat această sesiune ca una cu totul „extraordinară", pentru studenţii din primii patru ani de studii vizaţi mai sus şi ca pe una „ordinară" (luând locul acelei din Iunie) pentru restul studenţilor din ultimii doi ani de studii.

In consecinţă, studenţii din primii patru ani de studii nu mai au obligaţiunea de a face noui înscrieri la examene, ei urmând să se prezinte în continuare ca urmare la înscrierea pe care au făcut-o în sesiunea Aprilie.

Singura obligaţiune pe care o au studenţii din această categorie, este de a-şi achita taxele restanţe, atât cele de examen cât şi cele de frecvenţă şi pentru care, eventual, au obţinut anumite păsuiri. Listele de studenţi cu taxe în restanţă se găsesc afişate la secretariatul facultăţii. Examenele trecute în sesiunea de Aprilie c. rămân valabile, iar în cazul când unii din studenţi au fost respinşi, ei au obligaţiunea de a face noui înscrieri numai pentru aceste materii. Inscrierea se va face cu cel puţin 2 zile înainte de începerea sesiunei.

Studenţii din anii V şi VI sunt obligaţi însă de a se înscrie la examenele din această sesiune de toamnă şi de a plăti noui taxe de examene la materiile la care se înscriu.

INSEMNĂRI ARDELENE

REZERVELE BOGĂŢIEI NATURALE

D. Lucian Turteanu consacră un extrem de important studiu situaţiei economice a Ardealului după Unire, publicat în ultimul număr al prestigioasei reviste „Transilvania". D-sa promite o lucrare mai mare, analizând sectorul economic al provinciei noastre sub toate aspectele lui, lucrare menită de a fi cea mai completă sursă de informaţie pentru opinia publică dela noi şi din străinătate. Dar până la apariţia ei, merită să reţinem câteva cifre din capitolele publicate în „Traslivania". Ele sunt concludente pentru importanţa pe care a avut-o Ardealul în cadrul hotarelor mărite în 1918, pentru legătura organică dintre această provincie şi restul teritoriilor româneşti, precum şi pentru resursele de bogăţie naturală de care dispune acest spaţiu.

Din rezerva totală de cărbuni a României, de 3 miliarde tone, Ardealul deţine 2 miliarde tone. Cărbunele brun, de calitate, se află aproape exclusiv aci, pe valea Jiului, la Petroşani şi Lupeni. Ţinându-se seama de producţia din ultimii ani şi de rezervele disponibile, cărbunele brun s'ar putea exploata de aici înainte încă o mie de ani, iar huila, timp de 100 ani.

Producţiunea de gaz metan, în ultimii ani, din 1939 şi până în 1942, a oscilat la Sărmăşel în jurul cifrei de 130 milioane metri cubi, la Copşa Mică a fost de 100 milioane metri cubi, la şantierul Noul Săsesc producţiunea a ajuns la 60 milioane metri cubi, iar la Nadeş, de 8 milioane metri cubi. Rezerva sigură a acestor şantiere, este evaluată la 282 miliarde metri cubi, iar rezerva generală din toate câmpurile de metan ale Ardealului, la 575 miliarde metri cubi.

Fără să ne numărăm printre ţările cu o producţiune optimă, aurul şi argintul se găsesc totuşi în cantităţi apreciabile. In regiunea Baia Mare, există rezerve de minereuri aurifere de 1.800 mii tone, cu un conţinut de 6.5 grame aur la tonă, iar în regiunea Munţilor Apuseni o rezervă de 6.300 mii tone, cu un conţinut de 7.6 grame la tonă. Datorită noilor instalaţii făcute la exploatări, producţia aurului a crescut dela 1.100 kg. la 4.912 kg., iar a argintului dela 2.872 la 22.180 kg.

Producţia plumbului s'a majorat dela 370 tone în 1921, la 6.400 tone în 1938, cea a minereului de fier a crescut dela 100 mii tone la 140 mii tone, iar a cuprului, dela 200 tone la 1.385 tone.

Cu privire la producţia forestieră, autorul studiului menţionează următoarele cifre: din cantitatea de 1 şi jum. milioane metri cubi lemn de lucru şi 5.900 mii metri steri lemne de foc, în valoare de 889 milioane lei, produse în 1939, Ardealul a dat 500 mii metri lemn de lucru şi 2 milioane metri steri lemn de foc, în valoare de 290 milioane lei.

Pe ţară, provincia ardeleană deţine 70 la sută din producţia de ceramică şi sticlă 50 la sută din industria metalurgică, industria lemnului, industria pielăriei şi industria tehnică. Apoi, din valoarea producţiei alimentare, de aproape 12 miliarde, Transilvania deţine 3.200 milioane.

Fireşte, datele d-lui Turdeanu sunt mult mai amănunţite, aşa cum ele trebue să fie pentru o lucrare de amplă documentare. Noi am reprodus numai câteva din ele, menite să demonstreze — cât se poate într'o cronică de ziar — imensele rezerve de bogăţie ale Ardealului şi Banatului, rezerve cari nu sunt puse de acord cu ultimele cifre, nici în studiul d-lui Turdeanu. Unele dintre ele sunt mai mari şi probabil că autorul le va aduce rectificarea necesară, în lumina statisticilor din ultimii doi ani, când va scoate studiul în volum.

V. M.

CURIER JUDICIAR

Nemaipomenită îndrăzneală

Am scris la timp şi pe larg despre cutezătoarea activitate de infractor cinic, — şi asmuţit îndeosebi asupra avutului, nepăzit, al statului—, desfăşurată de Const. Zamfir, fost şef al Biroului Controlului din ministerul sănătăţii publice.

Se ştie astfel că de curând a fost osândit la şapte ani închisoare corecţională pentru că a falsificat câteva cecuri ale instituţiei şi că — împreună cu coinculpatul Mihail Miduş, exerceptor periferic — le-a încasat, prin fraudă, dela Casa de Depuneri prădând în ăst chip visteria obştei cu peste douăzeci de milioane lei.

Osebit, Zamfir a mai operat pe vremuri o faimoasă întreprindere de plăsmuit rezoluţiile factorilor de resort din ministerul finanţelor iar mai apoi a încercat să tâlhărească întreg avutul administraţiei financiare a jud. Orhei (scăpând însă de riscurile legii penale doar pe baza unei gingaşe şi aproape fanteziste „chestiuni de drept" derivând din instituţia infracţiunilor imposibile.

In cele din urmă — aşa dar— Zamfir şi Miduş, au fost osândiţi de tribunal şi supuşi ispăşirii.

Ambii au făcut totuşi apel.

Şi, concomitent, au cerut să fie trimişi pe... front — deşi sunt buni, ca vârstă, numai pentru anexele miliţiei — invocând în acest scop ştiuta lege specială privitoare la „suspendarea executării pedepselor penale".

In acest scop, s'au folosit însă încă de un act fals: anume de un certificat prin care se atesta că pedeapsa rostită împotrivă-le a rămas definitivă şi executorie

Au uitat pasă-mi-te, că în temeiul legii de ocrotirea patrimoniului public chiar apelul inculpaţilor repune în mişcare acţiunea publică şi că deci, din moment ce au făcut amândoi apel contra sentinţei de condamnare, pedeapsa nu a rămas definitivă ci stă încă sub aprecierea Curţii să fie eventual mărită.

Certificatul fals a putut fi, din fericire, sesizat la timp.

Cererea de suspendare a fost zădărnicită.

Şi ambii au nimerit din nou sub rigorile legii penale — pentru fals şi uz de fals — cu concluzii de arestare.

D. procuror Laurenţiu Filipescu continuă cercetările.

Pentru un permis de circulaţie...

Comerciantul Gheorghe Tomescu, din str. Enăchiţă Văcărescu 14 şi industriaşul Richard Zweier, din str. dr. Sion 3, n'aveau nici un motiv să fie necăjiţi pe soarta ce le-a hărăzit-o atotputernicul.

Trăiau bine, în plin înţeles al cuvântului; cu toată asprimea vremilor ce străbatem.

Le-a trebuit însă câteo limuzină. Nu puteau trăi în altfel.

Şi fiindcă n'au putut obţine altfel (fiindcă n'aveau nici un drept, după lege) au recurs la „reţeta" doctorului Reunert Theodor funcţionar comercial, din str. Vasile Lascar 18.

Acesta ştia anume că furnizorii statului — cu o cifră de afacere de peste 100 milioane lei — beneficiază de favoarea de a obţine un permis de circulaţie liberă pentru autovehiculele respective; şi având legături cu agentul fiscal Ion Cherciu, din str. Bateriilor 39 bis, l-a convins să fabrice pentru cei doi amatori câte un certificat în acest sens, deşi nici primul, nici secundul nu întrunea cerinţele legii în chestiune.

Frauda n'a prins totuşi, fiindcă a fost zădărnicită de organele speciale de control din ministerul înzestrării.

Aşa s'a făcut că întreg tacâmul de actori ai iscusitei tentative a căzut sub rigorile legii penale fiind trimişi eri în judecata tribunalului corecţional: Cherciu pentru falş, Tomescu şi Zweier pentru uz de falş iar Reunert pentru complicitate la uz de falş.

Ispravă de om de incredere

Tot eri, parchetul, prin rechizitoriul d-lui procuror Sichitiu, a deschis acţiune publică contra fostului casier al Băncii Generale de Economii Sibiu-Braşov ş. a., anume Marin Datko, pentru furt, fals, escrocherie şi abuz de încredere; a îndrumat afacerea unui cabinet de instrucţie pentru adâncirea cercetărilor; şi a dispus totodată arestarea inculpatului prin Brigada de urmăriri a prefecturei poliţiei Capitalei.

Inculpatul este învinuit că prin o savantă ticluire de manopere şi falşuri în scriptele întreprinderii şi-a însuşit suma de lei un milion din gestiunea ce i se încredinţase.

Ca in poveste...

Gardienii Blindea Vasile şi Gheorghe Târcea, din serviciul chesturii Poliţiei Sibiu au ţinut, cu orice preţ, să înghebeze o versiune locală a delicioasei poveşti şi operete „Liliacul". Şi au reuşit.

De unde însă libretul cu pricina oferă eroului — ba chiar tuturor eroilor distribuţiei — deliciile unei „puşcării vesele", eroii noştri au izbutit să înfiripeze un revers nelămurit.

Ambii au fost însărcinaţi adică să conducă în Bucureşti, spre a fi internaţi în pensiunea arestului Văcăreşti, pe patru răufăcători.

Şi i-au condus atât de temeînic încât trei dintre cei patru culpabili au fugit pe drum. Au scăpat de sub escortă fără risc şi fără urme. Şi au zădărnicit astfel orice consecinţă anchetei judiciare ce se făcuse contra lor, în Sibiu, deoarece mistuindu-se în necunoscut au luat cu ei şi dosarele respective.

Cel de-al patrulea însă, dotat cu simţul humorului şi înfuriat de cele întâmplate, a... arestat la rândul lui pe gardieni, ca nu cumva să dispară şi el de sub vigilenta lor pază, şi i-a condus la parchet.

Aşa s'a făcut că agenţii mai sus pomeniţi au fost trimişi eri în judecata instanţei represive de resort pentru „scăpare" de arestaţi şi pierdere de acte publice.

Iar paznicul lor improvizat a fost pus în libertate, provizoriu, până la reconstituirea pârilor ce i se aduce.

A apărut în Edit ura „UNIVERSUL"
„BIBLIOTEC A TECHNICA"
O NOUA OPERA DE O REAL A VALOARE ŞTIINŢIFICA

POVESTIRI ŞTIINŢIFICE

(vol. I)
datorită lui IO N IONESCU
Inginer Inspector general, Profesor onorific al Şcoalei Politechnice din Buc. şi fost decan a l Colegiului Inginerilor
Cuprinsul cărţii este foarte variat, tratând popularizarea unor chestiuni de ordin ştiinţific şi de istoria ştiin ţelor în general — sau la noi în ţară. Ele conţin şi multe învăţăminte morale.
Numeroase desene îmbogăţesc textul.
Depozitul general: Li brăria „UNIVERSUL"
Preţul lei 340
De vânzare la toate librăriile
— Se trimete şi ram burs la cerere —

CHARTA DELA PHILADELPHIA

(Urmare din pag. I-a)

stabileşte că: „munca nu trebuie să fie o marfă", că „libertatea de exprimare şi asociere este o condiţie indispensabilă a unui progres susţinut", că „sărăcia oriunde ar exista trebue anihilată şi îndreptată spre posesiune, ea alcătuind o primejdie pentru toţi", se insistă în special asupra pasagiului care reclamă cooperarea internaţională. In acest pasagiu se precizează: „Lupta împotriva nevoilor nu trebue dusă cu o energie neobosită numai în cazul unei naţiuni, ci ea cere şi un efort internaţional continuu şi concret. Reprezentanţii muncitorilor şi ai întreprinderilor trebue să participe la discuţii, să coopereze cu reprezentanţii guvernelor pe picior de egalitate, să la iniţiative şi hotărîri pentru promovarea binelui comun".

Dacă nevoia de colaborare internaţională s'a resimţit în trecut, ea va fi cu atât mai accentuată mâine, când toate statele desvlăguite de război şi distrugeri nu se vor putea descurca singure, ci vor trebui să facă apel la ajutorul reciproc. Efortul reconstrucţiei va cere o cât mai accentuată solidarizare a popoarelor.

Conferinţa mai stabileşte o convocare a tuturor membrilor în momentul când pacea, odată stabilită, ar fi din nou periclitată. O convocare prin care să vorbească sufletul popoarelor şi interesele adevărate ale lumii mărunte, pentru ca să nu se decidă de soarta ei, dincolo de aspiraţiile sale legitime.

Biroul internaţional al muncii din Geneva a prezentat apoi, în cursul şedinţelor, şi constatările sale cu privire la coordonarea demobilizării cu mobilizarea economică. Trecerea dela starea de război la starea de pace ar pune în disponibilitate circa 130 milioane bărbaţi şi femei cari actualmente lucrează în industriile de război. Biroul are proecte de orientare profesională de vaste lucrări publice, de colectare, de ajutoare şi asistenţă medicală pentru actualii soldaţi şi muncitori de mâine.

In epoca distrugerilor se prezintă proecte de reorganizare. Planurile au însă în vedere o stabilire a echilibrului între popoare şi clase numai pe baza unui echilibru material, pe baza unei bune stări generale. Pacea, adevărata pace nu se realizează însă decât prin spirit, prin sugrumarea tuturor aţâţărilor, prin sugrumarea instinctelor şi reeducarea morală a indivizilor şi popoarelor.

Un echilibru material fără o altă mentalitate şi fără introducerea unui nou spirit internaţional se poate prăbuşi oricând, fiindcă oricând se vor găsi neşătui şi exploatatori, cari să provoace nemulţumiri. Pe lângă constatările conferinţei internaţionale trebue deschis capitolul unei noui ordine morale. E o veche constatare şi cea mai actuală.

INTRE SOCIAL ŞI NAŢIONAL

(Urmare din pag. I-a)

ţilor şi aspiraţiilor naţionale ale popoarelor.

Intr'adevăr, oricât s'ar încerca pacificarea lumii prin satisfacerea trebuinţelor economice şi oricât s'ar realiza în direcţia acelei mult visate dreptăţi sociale, popoarele, cele ale Europei în deosebi, nu vor putea renunţa niciodată la spiritualitatea lor specifică şi la obligaţia de a-şi desăvârşi, sub semnul culturii, toate potenţele etice şi psihologice. Muncitorul şi intelectualul român, întocmai ca şi muncitorul sau intelectualul german, polonez sau francez, se vor bucura desigur de orice ridicare a nivelului lor de viaţă, de orice îmbunătăţire materială a traiului lor, dar nu se vor putea despărţi niciodată, prin opresiunea unui alt popor, nici de sângele şi nici de sufletul neamului de origine. Lucrul e cu atât mai imposibil când e vorba de milioane de astfel de intelectuali şi de muncitori cari cu toţii, aşa cum se întâmplă în Europa de astăzi, indiferent de regimul de salarizare la care sunt supuşi, nu urmăresc în primul rând decât convieţuirea alături de toţi cei de o limbă şi de un spirit. Cuvântul biblic — „la ce-i vor folosi omului toate comorile lumii aceştia dacă îşi va pierde sufletul" — se potriveşte în acest domeniu mai fericit decât în oricare altul.

Reformele sociale şi economice, oricât ar fi ele de înalte şi de ispititoare, nu pot servi pacea decât în măsura în care se sprijină pe realităţi naţionale trainice şi paşnice — realităţi a căror primă condiţie este respectarea integrităţii şi a libertăţii teritoriului naţional.

Tocmai aşa cum s'au adunat la Filadelfia şi la Salzbrunn reprezentanţii a zeci de popoare spre a adopta pentru toate ţările participante acelaş regim al muncii, aceeaşi atitudine socială adică, e necesar ca toate aceste state să se adune şi să adopte o atitudine de largă înţelegere şi faţă de aspiraţiile şi revendicările etnice ale fiecărui popor, desfiinţând, prin hotărîrile luate, toate opresiunile care stau în calea unei păci într'adevăr drepte şi durabile.

Libertatea şi propăşirea socială a individului nu pot merge decât mână în mână cu libertatea naţională a poporului, şi una şi cealaltă fiind tot atât de imperios necesare păcii şi armoniei dintre popoare.

Susţinerea şi preconizarea uneia în defavoarea celeilalte duce în mod fatal la dezechilibru şi la tulburări, cu alte cuvinte la război şi la revoluţie.

De acest lucru trebue să fie convinse în primul rând acele popoare cari prin numărul şi forţa lor militară sunt la adăpost de orişice jigniri şi răpiri de ordin naţional-teritorial, putând astfel să se dedice, în ceeace priveşte ordinea lor internă, exclusiv rezolvării problemelor de ordin social, economic şi cultural.

Din nefericire, cele mai multe dintre popoarele mici trebue să lupte cu aceeaşi îndârjire atât pe frontul socialului cât şi pe frontul naţionalului, întâlnind şi în faţa unuia şi în faţa altuia aceleaşi crâncene dificultăţi.

Marile popoare, dacă doresc într'adevăr pacea lumii, trebue să ancoreze astfel cu luciditate şi cu onestitate în domeniul naţional, dându-i satisfacţie deplină, pentru a se putea apoi proceda la o mai fericită organizare a socialului.

Pacea lumii nu se poate sprijini decât pe satisfacerea justă a amândorora acestor elemente.

CĂRŢI NOUI

Moş Nae (N. Batzaria): Fetiţa schimbată

Roman pentru copii şi tineret, ilustrat de Pictorul Pascal (Editura „U niversul")

Copiii şi tineretul primesc un nou dar dela iubitul lor *Moş Nae* — o nouă carte scrisă pentru ei: romanul FETIŢA SCHIMBATA.

D. N. Batzaria, în literatura românească, ocupă un loc însemnat, iar scrisul său pentru copii şi tineret îl aşează printre fruntaşii condeierl, care cunoscând sufletul copiilor, ştie să împletească poveşti pline de interes. Numărul volumelor lui MOŞ NAE a trecut de optzeci, iar cititerii săi sunt cu miile, — lucru ce se adeverşte prin marele tiraj al cărţilor ce apar în mai multe ediţii.

Desigur, astăzi se scrie îndeajuns de mult pentru copii. Fel de fel de oameni — bărbaţi vârsnici sau adulţi, doamne şi domnişoare — dau puzna la tipar şi mai ales de sărbătorile Crăciunului, librăriile sunt pline de operele lor; dar, mulţi chemaţi, puţini aleşi. Majoritatea cărţilor sunt slabe şi nici pe departe nu-şi împlinesc rolul pentru cacare au fost create. Nu oricine se poate improviza scriitor pentru copii. Această literatură este foarte greu de realizat.

MOŞ NAE face parte din acei puţini scriitori, care este dotat cu prisosinţă cu aceste calităţi şi de aceea, succesul său în lumea copiilor şi a tineretului este aşa de mare.

In noul său roman, intitulat FETIŢA SCHIMBATĂ, găsim tratată lupta dintre bine şi rău, iar până la urmă, aflăm cum binele triumfă, fapt care dă deplină satisfacţie cititorului.

Povestea fetiţei Lămâiţa, care a fost furată spre a înlocui pe o fată tot furată, este plină de peripeţii şi emoţionantă.

Până la urmă, făptaşii relelor sunt daţi pe faţă şi prinşi. Fiecare îşi ia pedeapsa meritată, iar copilele furate sunt găsite de părinţii lor.

Romanul, al cărui subiect abia l-am schiţat, este scris într'un stil uşor, limpede şi curgător — calităţi care-l fac şi mai atrăgător — iar pictorul *Pascal*, un dibaci ilustrator al cărţilor pentru copii, a ştiut să-i facă frumoase desene.

Editura „UNIVERSUL", în gândurile sale pentru binele obştesc, dă o deosebită atenţiune literaturii pentru copii şi tineret, realizând una din cele mai bogate biblioteci pentru aceşti cititori — care sunt şi foarte pretenţioşi — să găsească cele mai alese şi bune lucrări pentru ei.

Pe lângă valoarea cărţilor şi numele autorilor selecţionaţi, editura se străduieşte a realiza şi o prezentare grafică cât mai bună, chiar în aceste vremuri destul de grele şi pentru tipar.

Editura „UNIVERSUL" nu a uitat nici cartea pentru micii copilaşi care nu ştiu încă să citească sau abia pot silabisi — şi în ultima vreme a tipărit o serie de ALBUME ILUSTRATE ŞI CARTONATE, care au umplut un gol atât de simţit în scrisul nostru. Apariţia lor a fost salutată cu bucurie atât de părinţi cât şi de educatori, iar epuizarea întâilor ediţii din aceste ALBUME ILUSTRATE ŞI CARTONATE, într'un timp foarte scurt, dovedeşte cu prisosinţă folosul lor.

D. IONESCU MOREL

Deraierea unui tren in Anglia

Amsterdam, 17 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

După o ştire a Oficiului britanic de informaţii, un tren, care mergea dela Gillingham la Tingbchaen-Kent, a deralat.

Au fost şapte morţi şi 16 răniţi.

VIITOAREA AŞEZARE MONETARĂ A LUMII

ŞI UNIUNILE MONETARE INTERNAŢIONALE

(Urmare din pag. I-a)

(1921), etc. — sau urmate de o uniune politică: cazul ţărilor germane intrate în Zollverein. dela 1819 la 1833, şi apoi în Reichul german, după războiul franco-german din 1871.

Uneori — cazul Uniunii monetare scandinave, încheiate în 1873, între Scandinavia şi Danemarca, la care a aderat în 1875 şi Norvegia, care mai subsista, într'o oarecare măsură, în preajma războiului actual, — aceste uniuni sunt bazate pe legături economice şi geografice regionale, legături aşa de intime încât au dat loc, cum se ştie, la crearea unei „clauze regionale". clauza scandinavă, excepţie admisă în jocul clauzei naţiunii celei mai favorizate.

In toate cazurile de mai sus — în afară de ultimul — Uniunea monetară a dus, într'adevăr, la o circulaţie monetară unitară şi la suprimarea diversităţii sistemelor monetare naţionale, datorită, însă, nu unor preocupări de colaborare internaţională pe teren monetar, ci ca o consecinţă naturală a unificării naţionale şi politice care stă la baza uniunilor monetare indicate.

❖

Problema Uniunii monetare s'a pus şi la noi acum câţiva ani, în cadrul Micii Înţelegeri alcătuite din Cehoslovacia, Iugoslavia şi România, pe baza Pactului încheiat la Geneva, la 16 Februarie 1933.

In spiritul semnatarilor acestui Pact, gruparea politică ce se crea urma să fie întărită printr'o serie de înţelegeri, care să asigure, între ţările participante, o colaborare cât mai intensă, pe terenul economic şi financiar.

Articolul 7 al Pactului din 16 Februarie 1933 prevedea, într'adevăr, crearea unui Consiliu Economic al Micii Înţelegeri, pentru coordonarea progresivă a intereselor economice ale celor trei State, iar Consiliul Permanent la Micii Înţelegeri — format din miniştrii de externe al Statelor semnatare — întrunit la Praga, la 1 Iunie 1933, a precizat textul art. 7, spunând că Pactul Micii Înţelegeri:

„a pus bazele, pentru a pregăti aceste State să colaboreze către o comunitate economică nouă".

In aplicarea acestei idei, la prima întrunire care a avut loc la Belgrad, dela 23 la 30 Noembrie 1933, în vederea organizării Consiliului Economic al Micii Înţelegeri, la care am participat ca delegat al României, delegaţii reprezentând Cehoslavacia au pus mai întâi, ca primă etapă, chestiunea Uniunii vamale.

Puţin mai târziu s'a pus şi aceea a Uniunii monetare.

Faţă de dificultăţile pe care le ridică realizarea practică a unor asemenea „Uniuni", era prematur să se dea propunerii o urmare imediată. Chestiunea a rămas, însă, în discuţiunea Consiliului Economic al Micii Înţelegeri şi a făcut obiectul chiar al mai multor convorbiri care au avut loc, în cadrul întrunirilor periodice ale Micii Înţelegeri.

Ideea de Uniune monetară — sau vamală — între ţările Micii Înţelegeri a căzut, firesţe, odată cu dislocarea politică suferită de această Înţelegere.

Se cuvine să reţinem, din punctul de vedere care ne preocupă, că şi în acest caz, ca şi în cazurile pe care le-am enumerat mai sus, ideea de uniune monetară s'a născut în cadrul unei alcătuiri de apropiere politică, a cărei consecinţă avea să fie, cum am spus mai sus, o „Comunitate economică nouă".

Singurul exemplu important de Uniune monetară, care nu a fost legată de o uniune politică, este Uniunea Latină, realizată, la 23 Decembrie 1865, între Franţa, Elveţia, Italia şi Belgia.

Ne vom ocupa de Uniunea Latină în articolul nostru viitor.

PROCESIUNEA DELA SPITALUL CENTRAL DE BOLI NERVOASE

In cadrul ciclului de sfinte slujbe religioase pentru ocrotire, pace şi biruinţa oştirii noastre, oranduite şi săvârşite în parohia „Apărătorii Patriei II" Bucureşti, s'a făcut Duminică 13 August 1944, orele 5 d. a., ultima procesiune şi rugăciune de acest fel, oficiată în incinta spitalului central de boli mintale şi nervoase din şos. Berceni, unde se află şi spitalul de răniţi Z. I. 334.

Procesiunea a pornit dela capela parohiei din şos. Olteniţei, cu cântarea în comun a imnului „Sfinte Dumnezeule", iar sf. slujbă s'a oficiat în faţa pavilionului I neurologic, de către preotul paroh şi de confesorul spitalului, pavilion ce a fost distrus în mare parte de bombardament în chiar ajunul Sf. Paşti.